

סידור תפלה להרש"ש

אח"כ יכוין להעלות ה"פ הילירה עם ה"פ העשיה ע"י מ"ה וצ"ן ולכלול רוחו ונפשו עם נרנח"י דיצירה ועשיה ולהעלותם עם חלקי האלהות דנרנח"י דיצירה ועשייה אל הצריחה.

אח"כ יכוין להעלות ה"פ הצריחה עם ה"פ יצירה ועשייה ע"י סמ"ב ולכלול נר"ן שלו עם הנרנח"י דצ"ע ולהעלותם עם חלקי האלהות דנרנח"י דצ"ע אל האלי'.

אח"כ יכוין להעלות ה"פ האלי' עם ה"פ צ"ע ע"י עסמ"ב ולכלול נרנח"ס שלו עם נרנח"י דצ"ע ולהעלותם עם חלקי האלהות דנרנח"י דצ"ע אל שורשם העליון שבצ"ע ונרנח"י דח"ק.

יכוין לכלול ולקשר ולחבר פנימיות וחילו' צ"ע דאלי' פנימי' ומקיפים הוה דהויה הכוללת וסמ"ב משולבים ואל אדני ואל הויה ואל שדי משולבים עם י דהויה הנז' ושם ע"ב ולכלול ולחבר נרנח"ס שלו עם נרנח"י דצ"ע ולהמשיך נרנח"י ומוחין פנימים ומקיפים לפנימיות דח"פ דאלי'.

הוהי יוד יוד יוד הוה הא הי הוה ואו ויו. הוה הא הי הי . א א א ל ל ל א י ש , ד ה ד ג ו י י ה
 ויכוין להעלות ע"י העמידה פנימיו' חצ"ר דאלי' שהוא חילו' החצ"ר עלמס להסמך

ולהלביש פנימיו' החצ"ר עלמס המלביש עתה לחילו' נה"י דעקודים. ופנימיות דחג"ס דאלי' שהוא חילו' החג"ס עלמס להתחבר ולהלביש חילו' חצ"ר שהוא פנימיות החג"ס עלמס. ופנימיות נה"ס שהוא חילו' הנה"ס עלמס להתחבר ולהלביש חילו' החג"ס שהוא פני' הנה"ס עלמס. וח"פ חצ"ר דצריחה במקום חו"פ נה"ס דאלי'. והרי הם י"ג מדות בעולם האלי'.

מתחלת העמידה ע"ס התפלה יכוין **מנורה** ע"י **יצחקה**.
יחוד התפלה

יכוין לתקן פגם ביטול התפלה. יכוין באות ך' דהויה שהוא ז"א להעלותו לך ראשונה דהויה שהיא חימא. ויכוין להעלות שיהן לאות י דהויה שהוא אצא. אח"כ יכוין להעלות ך' אחרונה דהויה שהיא הנוק' כדי לחברה עם אותיות **והי הנז"ל דהויה באופן זה. וְהַיְהוּה הוהי גי' ח"ן כנגד אות ה' אחרונה דהויה ך'**

יכוין

אנו מעלין אותן בזקיפות של העמידה והכריעות והזקיפות אלו של העמידה הם חו"ב חו"ג של כתר והמו' אשר נמשך ג"כ בכריעות וזקיפות ההם הם צבחי' ז' שמות וסדרן הוא מעילא להתא' וח"כ מטעם זה אנו מעלין כל העליות הנז' של העמידה מעילא להתא' ובסדר המשכת המו' דז' שמות הנז' והארה אשר ממשיכים להם מהמאלי' העליון צ"ה נמשכה ג"כ ע"י הז' שמות המו' הנז' אשר הם מעילא להתא'. וא"ש את"מ.

יא"ה

סידור תפלה להרש"ש

א לעורך ולהעלות מיסוד דנוק' מ"ן ה"ג ה' שמות אלהים.

ב (א) להמשיך מיסוד דכורא ה"ח ליסוד דנוק' ולחזרם זה"ג שביסודה.

יסוד דיעקב

יסוד דרחל
שין דלת יוד
שדי
שד ש שדי

שין דלת יוד
שדי
שד ש שדי

יחוד יעו"ר במערכת 5 שעות

חיבור חו"ג ביסודה

ה"ג מיסוד נוקבא
אלהים
אלהים
אלהים
אלהים
אלהים

יוד הי ויו הי
אילההויהם
אילההויהם
אילההויהם
אילההויהם
אילההויהם

ה"ח מיסוד דכורא
י יהוה
ה יהוה
ו יהוה
ה יהוה
יסוד יהוה

חיבור חו"ג ביסודה

שין דלת יוד
שדי

ש שד שדי

היכלין זה בי"ע דאצילות

חיבור זו"ן והיכלין

יאהדונהי

אילההויהם

חיבור חו"ג
אילההויהם
יאהדונהי

(3) לחו"ב וחו"ג דנוק'

יוד הי ואו הי

יוד הי ויו הי

יוד הא ואו הא יוד הה וו הה

בשבת יכוין להמשיך מיסוד דז"א ליסוד דנוק' טיפת ה"ח שהס כ"ב אחוון זה"ג מגלפך אבגדהוזהטיכלמנסעפצקרשת מנצפך

ובשבעות כ"ב אחוון לצד. כשבת ובשבעות יכוין

להמשיך לפנימיות דעת דנוק' שס ס"ג יוד הי ואו הי

ולברר

(א) א"ה נלע"ד כי לריך להמשיך גם שס ע"ב מיסוד דכורא ליסוד דנוק' וכן נראה הוא מן הדף הזה שמלויר כאן ה"ח וה"ג וגם שס ע"ב וא"כ נראה מזה כי נמשך גם שס ע"ב ומה שלא כתוב כאן מלת שס ע"ב מוכרח לומר כי נשמט מיד הסופר ואחר כותבי כל זה מלאתי בסידור הארוך כתוב צפי' וז"ל ויכוין להמשיך מיסוד דיעקב טיפת המ"ד שהס ה"ח ה' היות וסס ע"ב יולאים מיסוד דיעקב ונמשכים כולם ביסוד דרחל ויכוין לשלב ולחבר ה' אלהים עם ה' היות עכ"ל. (3) עיין בס' תו"ח דכ"ה ע"ב : המסדר יאה

סידור תפלה להרש"ש

ולברר מצירורי הקטנות שביסוד דז"א והס' להשאירם ביסוד ול' הנשארים להמשיכם לרישא דנוק' ולהשאיר שס ע"ו המזכירים וע"ו הנשארים לגרון ומשם לחג"ת ומשם לנה"י לכלול אותם ביסוד ולהשאיר שס עשרה וחמשה לראש הצריאה.

אלף למד הי יוד ממ אלף למד הה יוד ממ
 אלף למד הא יוד ממ
 אלף למד הא יוד ממ
 אלהים
 לראש הצריאה

גם יכוין לחבר ז"א עם אימא ויכוין בשילוב אהיה הויה.
איההיזה
 גם יכוין לחבר ז"א עם לאה ויכוין בשילוב אלהים והויה.
אילההיהם
 גם יכוין לחבר ז"א עם רחל ויכוין בשילוב אדני והויה.
אידהנויה

המברך את עמו ישראל בשלום ר"ת גי' אלהים.

יוד הי ויו הי יוד הי ויו הי
 אלף למד אלף למד
ח' חיוורת' ס"ע
גי' מלבוש

יאהדונהי להלביש בהם ז"ן ועולמות בי"ע ונר"ן שלו
 ז"ן
 צריאה דבי"ע ילרכ דבי"ע עשייה דבי"ע
 אל שדי אל יהוה אל אדני

אלף למד אלף למד
 יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי
 יוד הי ואו הי

יאהדונהי ס"ת דז"א וכסר דנוק' א

יאהדונהי יסוד דז"א ודעת דנוק' מ

יאהדונהי אור שבין נו"ס דז"א וגופא דנוק' ו

יוד הא ואו הא יוד הא ואו הא
ז"א נוק'

[ק"י]

Ⓐ לעורר ולהעלות מיסוד דנוק' מ"ן ה"ג,

ה' שמות אלהי"ם
ה"ג מיסוד דנוקבא

אלהים
אלהים
אלהים
אלהים
אלהים

↑ מ"ן
א
ל
ה
י
מ

ג' כלי יסוד דרחל
ש"ן דלת יוד
ש"די
ש' ש"ד ש"די

Ⓑ להמשיך מיסוד דדכורא (יעקב),

[שם ע"ב, ו]הה"ח ליסוד דנוק',
ג' כלי יסוד דיעקב
ש"ן דלת יוד
ש"די
ש' ש"ד ש"די

שם ע"ב
יוד ה"י ו"ו ה"י
ה"ח
י יהוה
ה יהוה
ו יהוה
ה יהוה
יסוד יהוה

↓ מ"ד

Ⓒ ולהכנס בה"ג שביסוד דנוק'
חיבור חו"ג ביסודה
יוד ה"י ו"ו ה"י
א"ל ה"ה ו"ו ה"ה
א"ל ה"ה ו"ו ה"ה
א"ל ה"ה ו"ו ה"ה
א"ל ה"ה ו"ו ה"ה
ג' כלי יסוד דרחל
ש"ן דלת יוד
ש"די
ש' ש"ד ש"די

חיבור זו"ן והיכלין (בי"ע עם זו"ן דאצ"י)
זו"ן יאהדוניה
היכלין א"ל ה"ה ו"ו ה"ה

חיבור חו"ג (הנ"ל)
א"ל ה"ה ו"ו ה"ה
יאהדוניה

לחו"ב וחו"ג דנוק' (היוו"ת דזקיפות)

יוד ה"י ו"ו ה"י יוד הא וואו הא יוד ה"ה ו"ו ה"ה יוד ה"י וואו ה"י

ולברך מבירורי הקטנות שביסוד דז"א (60), והם ל' להשאירם ביסוד, ול' הנשארים להמשיכם לרישא דנוק'. ולהשאיר שם ט"ו המובחרים, וט"ז הנשארים לגרון, ומשם לחג"ת, ומשם לנה"י, לכלול אותם ביסוד. ולהשאיר שם עשרה, וחמשה לראש הבריאה.

[ק"י]

אלף למד ה"י יוד מם אלף למד ה"ה יוד מם
אלף למד הא יוד מם
אלף למד הא יוד מם
אלהים
לראש הבריאה

(להזור על כל הנ"ל עבור חב"ד וז"ת דיחוד נ"ר)

גם יכוין לחבר ז"א עם אימא (דהיינו כניסת המוחין דאימא בו"א, ולא יחוד), ויכוין בשילוב אה"י הו"ה

א"ל ה"ה ו"ו ה"ה

גם יכוין לחבר ז"א עם לאה, ויכוין בשילוב אלהי"ם והו"י"ה (בועבור)

א"ל ה"ה ו"ו ה"ה

גם יכוין לחבר ז"א עם רחל, ויכוין בשילוב אדנ"י והו"י"ה (בועבור)

א"ל ה"ה ו"ו ה"ה

המברך את עמו ישראל ר"ת בגי' אלהי"ם בשלום בשלום בגי' מלכו"ש (גי' חשמ"ל)

יוד ה"י ו"ו ה"י א"ל ה"ה ו"ו ה"ה
יוד ה"י ו"ו ה"י א"ל ה"ה ו"ו ה"ה
יוד ה"י ו"ו ה"י א"ל ה"ה ו"ו ה"ה

[פנים דחשמל ד]זו"ן יאהדוניה להלביש בהם זו"ן ועולמות בי"ע (דאצילות) ונר"ן שלו (ס"י הרב פיריא והרב קווינקא)

(לבוש של או"א חיצ' נה"י)

עשיה דבי"ע
אל אדנ"י

יצירה דבי"ע
אל יהוה

בריאה דבי"ע
אל ש"די

בשבת אין שמות
מוחין ויש מחלוקת
על שמות הכלים

אל ש"ק ה"ט וזלח בכ' ומים של ר"ם לרדך לכוין לכל
כמו כחול ממש כמו שאנו עושים כבודק"ש ועש"י
כסדר החול :

ה' שאלה כמ"ט ר"ל כיוצר שש"ק לכוין בו
הכל לו' הוכלו אנ"א רב"ר ש'נפתחים
כיום ש"ק והק' מוהרש"ו ז"ל שאין ז' הכל אלה ו'
והטעה כל"ע וראיתי כאו"ם שב' סרפ מוסר"ו למח
ז"ל דהיכל סו' נרמו כאין ערוך ל"ד שסוף כל
יע"ט :

ויעדן דלא דק דאין בעיניו הכל בק' ששכל פס'
סוף היכל חסר יו"ד אבל כל כלא פ' אק
לו שחר - וז"ל לכוין היכל הז' כאל הרון על כל המעשים
דחי' כל עם ה' והמעשים סוף הכ"ל - (א"ה) ואם
שמעתי מהרב ח"ק לישראל כמוהר"ח פינא
ז"ל שהוא מכון כתי' האל הפוחח בכ"ל יום דחי' ככ"ל
עם ה' אוקיות נ"י הכ"ל ונראה לע"ד דזה יואד
כיון מכולם יען שהוא סמוך ממש עם סו' היכלות
(דוק) :

ו' שאלה כענין השמות שג' ח"ל לכוין
בחסידות הכרטה של יו"ט שהם
קס"א קס"א וכו' אם יש לכוונם בשבת חו"ס כמסק'
וכן יש להסתפק בשבת שאל כו יום טוב מה נכוין אם
כיוון הו' מרגליו דש"ק כידוע או שמות של יו"ט :

תשובה אחיזו מזה וגם מוסף תנח ידך וכו' כא'
טובים שקולים הם ויבואו שמים ויחזו
ככל ברכה וברכה המרגלית רשבת והשם של יו"ט
שנים שנים ככל ברכה - ואעפ"י שהי' כפינות הרמ"ו
הנ"מ בר"ו שכ' דאין לכוין כ"א בשמות של יו"ט סדר'
לע"ד ככתבתי וכמקומי' את עומד וסבוכר יבחר :

שאלה אם יש לכוין כונת האכילה של חול
כשבת ה"ט .

תשובה כך לריך לכוין כלי מערעת יביר והאדם
ממ"ש כסה"כ כדדוש"כ של לול ש"ק ח"ל
והנס ענין אכילה הסעודה וטחינה ע"י ל"כ שטיס
נהכ' כסעורת החול ע"כ - וכן כחכ כבונת סמור
כליל פס' וכן כת' מוהרש"ו ז"ל - כסדר לול פסח ח"ל
שנחן ערך לריך לכוין כונת האכילה ככתב אלניט
כמקומה וכך היה עושה מוריט הרב שר שלום ז"ל וכל
הסברים וכן אנחנו עושים פה היום :

ואעפ"י שקשה הדבר אדך יש כירוד בש"ק וסרי
סו' מט"ל מלאכות שאיכיון עליו סקילס
ופנמו למעלה ראש כשמים תמעל גדול מאד כמ"ט
הז"ל בשעה"מ פ' כהר ח"ל ולפי שאין כירוד אוכל
מתוך פסולת אשר כו"מ נעשית כיום ש"ק כי הכל
אוכל נמור-כלי פסולת יעש"כ א"כ חופה אדך אנחנו
מכוונים כחפי' ובמלת והאכילה לכר כי זה לריך כל
החפי' והמגלה לכר כירודי אה"מ אנ"ך דרש"ק ששגלו
באפי"ע לעלותם למקומם ושורשם העליון עד ח"ק
והם מורוטים ע"כ וס"ג דא"ק ומשך לאחוס סביר'
שעלו קשלותם מהעוטים דא"ק וס"מ החדש מן
המלת דא"ק והשמים אוחס בכירי' שכירדו תשלו'
הלך לסס כנ"י כ"ו לירדני מרע א"כ כשבת אסור
לכרד :

אבל דע כי כל מה שאנו מכריזים ומכוונים בחפי'
שבתות ה"ט הוא כעולם סאפי' עמנו כי
עד שם עלו כירודי סקול מהמלכים שטורדנו כחל
ועתה כיום ש"ק אנחנו מעלים אוחס מרדוקס למע'
ממרד' למקומם ושורשם קעליון חס סוס אומר סוכ"ר
סחפיר

אין אתו אומרים תיקון דקל כאלו סימנים מטעם הנו"ג גם
ככל ימי העומר אין את מכוונים כונת החפי' ואין
את אומרים תיקון דקל רבולכת ונחנקת בהמשך ימי
העומר ואין מסתלקים המוחין ואינה יורדת ככריאה
גם אין את אומרים חי' לאה כתו"כ דספח וכן אין את
מכוונים כלימודי סקורה כהו"ה ככונת לשמה להמשך
לק כל אוחס הארות ללאה והט' כי סוף מנה משומרת
ככל ימי הפסח כנ"י - גם אין את אומרים כליל ש"ק
וכלנו יו"ט חי' לאס וכן סוכה כס' יפה שעה דקל"ה
ע"א יע"ט :

האמנם חלוקים עליו חכיריו כענין זה הלא
המם ראשון כק' הארס הנדולל בעניקים
סרכ ססיד כמוהר"ח דלה רוזם ז"ל עיין בספרו
הבסיד תורת חכם דס"ד ע"כ יע"ט - ושני כק' הרב
החסיד מנן דוד כמור"ר דוד מאנ"ר ז"ל - ויכא
השלושי ויכריע הרב המופלא ח"ק כמוהר"א עזריאל
ז"ל עיין כס"ה ומרת סארן ואזכיר רביו לק' כס"ה
שכארך סרטיב כענין זה והכיבוי ראיות נכונות כרובות
וישרות לריך לכוין ככל אלו הימים יעש"כ וכסו"ד
כתב ושומע לו ישכון בטח וסא' מפחד רעה והכזן לכו
כטות כה' - כאופן דמלוט תלת סמכי קטוט דקיימי
כשיטה אחת לריך לכוין ככל אלו הימים חכו מלבר
שכל סמקולס סקרימטיס ונחחול מהרב סקרוס
הרמ"ק ז"ל ותלמודו סק' מוהר"ח ז"ל ומוהרש"ו ז"ל
ומוהר"ן ז"ל וקרמ"ע ז"ל והרמ"ו ז"ל ומוהר"ם ז"ל
ומוהר"ח סכחן ז"ל ומוהר"י סרוק ז"ל ומוהר"מ ז"ל
וטרב מ"ח ז"ל שנים עשר נשיאים ובהנה שלמים וכן
רכיס דנראה לכאורס רסכ' מרנן דיש לכוין כלאו הימים
מדשקרו ולא דברו מאומם וכוודאי דכל כהאי מלחא
לא אישטמיט לחרמיניהו מלכי להכזיר ענין זה וכפרט
מלחא כנחא שכת רמי שמכוון כאלו סימנים עושה
פנס וכו' סיה לריך להכזיר ענין זה להכזיר אותנומה
וזשקיקה :

והנה כענין זה רייתי להארך ולהרחיב הדיבור
ושוב אמרתי לעור אתי לומים ומי אנכי
קולעת ולא איש אפרות שלא כפתחו כו עיניו להכניס
ראשי בין הרים הגדולים האלו על כן וחלתי ואירא
מתות דעי' אבל כל ימי אני מלעגרי כוח וכמו לער
כנפשי דמי יעלס לט השמימם וישמיגי אוחנו אחשו
דך יסרס כעני ס' ואיזה רך ישכון אור ואל אלקים
כוא יודע דכונתי לשמים לעבוד את מלכיו עבדס
תמם ואנחנו לא כדע מה - נעבוד את ס' דיש לרדין
לכאן ונרדין לכאן ומכל הדריון קשיא :

כי ע"כ נעתי כדעתי דעת הדיוט לעשות פשרה
ולאחז מזה וגם מזה דסויט כשאט מחפלל
בקהל ססידס איני מכון וען שהוא אחרים דמר מרן
מלכא וסס קיבלט סורא' כרס כשאטי עמר חן מכה"כ
וב"ש חן מעס"ק ודש' חי' או איני מכון ועל הכל
יש לי על מו לסתך סמוכיס דרכן ואלו ואלו רביר
אלס"ס סייס וס"ס חת"ס) :

(מכאן ואילך הם קלת שר"ת וסקדמות נכונות לענין
כונת הספילת עקובטריס ס"ס ומרת סארן כ"ו
הז"ל) :

ד' שאלה אם יש לכוין כונת עליט לשכת כל
הכו' כשבתות יו"ט - **תשובה** ששמות
אין אתו מכו' וזלח בכללות להמשך אוחס מקי'
לעילמת ולו"ן שאין את יודעים כפרטות ששמות

פנה הנחאר צפנייה סס ושער ויהי סס:
(3) שם ויכין צריח זכור דבר לעבדך בניקוד ומו
 שהם במוקדא והם צביי מיה כוסי מיה אוחיות דפשוט ומלא
 ומלא דמלא דקסיא בניקוד הכי שבה קומן שבה ומחר חלילה
 עד תום מיה אוחיות וניקוד הכי גי אל הים ריח זך"ך
 וקית זכור דבר לעבדך רך"ך מסי פשוט
 מ"צ דמיה. וריח וקית צי שמות החיל משולבים
 בניקוד גי פשוט מלי ע"צ ונקודות גי יניקו ציפ יניק
 גיני רכיב ובהם חיי אוחיות ועם די כוללים והכולל לכולם
 הרי נתיב כוסי אדו צבל זה נראה למרש שלום והיעיל ע"כ:

(ג) שם אחיכ יכין לריח על אשר יחלתי שהם צבי
 פיה כוסי עשרים אוחיות שצטס אדרי פשוט
 ומלא ופשוט ועם מסי צין ורי אוחיות צין ריח סס ע"א"י
 וקית יכין סס לר"י גיני אל אלף למד דודי.

עוד כחוצ צבי רוח הקדש כאן מלי ע"צ ולע"ד
 [ששון] נראה להפטר ד"ל שמולי דע"צ הוא כוסי הנקרי
 של סס לר"י עם די כוללים:

עוד מלאחי כחוצ צביא בקדור ח"ל ושמואל י"ל כי אל
 פשוט ומלא גי רייו ועם מסי אוחיות דודי גי
 רס מסי לריי שהם הקית הכי אונס נשאר מלי דע"צ
 יסר. או הפטר צאופן אחר כי אל מלא גיניו הקיפ ועם
 מסי מרי דמילי ע"צ גיני לריח ועם צי אוחיות דאל פשוט
 ודי אוחיות דודי גיני לריח ועם גי כוללים דאל דודי ומרי
 גי כוסי לריי שהם הקית החיל והיעיל שלום ע"כ:

(ד) שם אחיכ יכין לריח וקית עיל איר יי כוסי
 הים אדרי ומיה וצין עיה כוסי נקוד שהם
 כך מלאחי ולא ידעתי כוסי. ולע"ד נראה שהיא נקוד
עוד סס יכין לריח וקית כל הפקוק משולבים שהם
 כוסי די אל מלאים ורי אהיה ונקוד כוסי ריי
 שהם יי אהיה. אחיכ יכין לריח זעירא ורי זעירי שכל רצ
 עולה עם זי אוחיות והכולל דרצ זעירא או רצ זעירי כוסי
 יי אהיה פשוט ע"כ כל יחוד זה הוא פתום ומתום מהרצ
 זלהיה צבי רוח הקדש דהים והרש"ש זלהיה פינשו וקדרי
 בקידור לכין צו:

(ה) שם שלא עשו כגוי הארלות. יכין לגנות הקלי
 דלירה. ולא עשו כוסי כוסי האדמה לגנות
 הקלי הנחשו צעיה של סס חלקו כהם לגנות הקלי
 שחח העסיה ורי ועיין השצח ככעיים הקלי מאל. ואנחנו
 משחחים ויכין לצטל הקלי עיי עיכין להמשיך אור מסי
 לכל העולמות צאופן זה וכו' כל זה נתי צבי הכנות דרוש
 עלינו לשצח וצפנייה יע"ש:

עוד סס שהוא אי נוטה שמים ז"ל ארץ נוקצא יע"ש
 גם שהוא נוטה שמים גי חרין כוסי יי אדרי
 דייס דנוקצא עטר הכוונות דע"ד ע"ל [דין ע"ג] עיין צפטר
 חו"מ דקביד ע"ל דיה וכפי מ"ש וכו':

גם מ"ש סס בקדור צעין המקיפים הנחשכים לויין
 בכל דבר עד מלת ואפק זולתו כל שמות המקיפים
 דכל יי גי פלגוטי דז"ל ודנוקצא שהם היי דחילוכיות
 ואחלכיות ופנימיות וכולל ל"ב עיין צפנייה עטר השמות פיג
 ופיג ופיג יע"ש וצפטר ההקדמות דרוש שמות הפנימות
 וצדקות הים שהם שלמים יע"ש [דמ"ח] ומשם תצין וגם לתקן
 הטעיות של שמות המקיפים הכי בקדור עטר רוח הקדש
 דק"ד ע"ל יחוד ע"ל חו"מ דק"ב ע"ל. ומה שיש לדקדק
 צעין המקיפים כחצו ציכונר ש"ש ח"ב שו"ד פיג ומשם תצין:

ובענין לכין צכונת עלינו לשצח בכל הפלה משלש
 חפלות כנר כחצ רציו צפטר הכוונות דע"ג
 ע"ג [דין] דלריך לאומרו בכל הפלה מוגי חפלות ולא
 כאותם שנהגי לאומרו צפחית צלצד יע"ש וצדלי לכשחקן

לאומרו הוא כדי לשכר כח הקלי ולהמשיך המקיפים שלא
 ישלחו ומכין דלריך לאומרו צדלי הוא דלריך לכין כל
 פרטי הכוונות בכל הפלה מוגי חפלות וצעין לכין צצחה
 וריי וריח כונת עיל עיין צפטר אונה לעקב צקונגרים
 שפת אונה דק"ב ע"ל ז"ל שאלה אם יש לכין צכונת עלינו
 לשצח כל הכוונות צצחות ויי חשי השמות אין אט
 מכוונים זולת צכללות להמשיך אוחיות מסי לעולמות ולצין
 שאין אנו יודעים צפרקות השמות של שצח וריי זולת
 צצכי ייחם של ריח דלריך לכין הכל כמו צחול מונס כמו
 שאנו עושים צקד הקיש והעמידה כקד החול עכ"ל:

ולע"ד אם יש לכין גם צשמות הכלים צצחה וריי
 צקיש ועמידה ע"ד החול כוסי צביא צפטר
 השמות אם כן שייך לכין גי גם צשמות המקיפים הכי
 צפטר השמות סס כמו צחול מונס ואין לשטות ועיין צקרי
 שון ששון צפטר מ"ד פ"א אור עיי עיין סס וצעין
 כשמות המקי הכי סס צפ"ג ופיג אנו מכוונים אוחס עם
 ההיות המנוקדות כמו פיראס הרוח צקדור צקיש ועמידה
 שהם אהיה בניקוד קומ"ץ ופתיח יע"ש. עוד צעין אלו
 המקיפים צצחית מסי דחילי הותח"ת תחילה להמשיך לז"ל
 ואח"כ דייס חלעיים ואח"כ פנימים עיין צפטר חו"מ דע"ד
 ע"ב ודק"ב ע"ל צדיה כחצ וצדיה והנה וכו' יע"ש:

(ו) שם אחר עלינו לשצח יאמר אשר נצבעת לאצותיה
 מייני קדם כי ריח אלכנניק והם צגיני ארך
 וכו' נחצי צפטר רוח הקדש [דק"ד רע"צ חו"מ יחוד ע"ל]
 דחיי רע"צ צתיקון יי וסוד תיקון לני שצח על הצהמה
 חיי או כל מין צריח יע"ש ולע"ד לא ידעתי איך שייך כאן
 דזה אין שייך אלא דוקא לריח אשר אלס לו עון החיל
 ולא לזולתו וא"כ נראה שאינו מהרש"ש זלהיה אלא מואיה
 סס שכתבו צקדורו כאן:

(ז) שם אחיכ יאמר על כן נקום לך וכו' והים ס
 למלך וגו' ושמו אחד ויכין שריח וקית סוד
 יד העולם יי והוא שייכין להמשיך מלאי ס"ח והיג והם
 יי שמות צין היולאים מיי אל היולא מלאה"ה ועשר אוחיות
 ולהוסיף על כל אלו אוחיות הקדמות צחיליף צ"ה והוא
 איך והוא צגיני צין צייס דלחא ע"כ נחצי צפטר הכוונות
 דע"ד [דף ו] יע"ש פנייה פ"ו דקית ועיין צבי הפקוקים
 פרשת נשא ושמואל סי אי דקיל ע"ל טי הגלגולים דיע ע"כ:

מזמור לדוד סי אורי ויעני מני אירא וגו' כל פרטי
 היסוד הים כך מלאחי כחוצ וז"ל מרי ש"ש
 לו ק"ח צציות יפתח ההיכל ויעמוד נגד הקית ויאמר המוצר
 הים גיפ שכך לוו לחכס אחד צחלוס ש"אמר זה המוצר
 כי הוא מועיל לעבור המגפה גם יכחוצ או כולו צבול קית
 צכחצת אשורית וצחגין כסית. ע"כ מלאחי מכתבת הרצ
 הקדוש אצח מארי זלהיה:

בונת לימוד התורה לשמה ושכל יום צקד
 חק לישראל אשר תיקן
 רציו הארי זלהיה חורה נציאים וכחוצים משנה וגמרא
 קבלה כל פרטי הכוונות הכי צקדור להרש"ש זלהיה ממורש
 צפטר הולות פי ואחכנן וצפטר פנייה עטר הכהנת הלימוד
 יע"ש ועיין צהקדמת הקדור להרש"ש ז"ל וצנה"ש צקושי
 דק"ה [דל"ז] עטר מלאח"ל דיע דכ"ב ע"ב:

קריאת שמע שעל המיטה
ק"ש שע"ה צחתי כל פרטי יסודים המהחילים
 צשם הגע"ץ וסס זה יולא משם אדרי
 כקדור זה הכי צחית צייס גויק צחייק צכ"ר גימיל צדלית
 דאצג"ד הלדי צו"ד צחית צייס וכו' נחצאר צפטר רוח
 הקדש יחוד כ"ו לכ"ג יע"ש ודע"ד ע"ב יע"ש:
 סס

שהם מן א' ועד יוד שהם ה' זוגות ולא תמלא חיבור ה' עם יוד רק בג' זוגות מהם בלבד שהם ז' ה' ו' והגה ג"פ י"ה שיש בג' זוגות אלו הם בגי' מ"ה שהוא שם ההוייה במלוי אלפין וגם באופן אחר והוא דכיון שמלוי אות הה היא י' א"כ תחבר מן א' ועד יוד כזה אי בט גמ דו והו וכל זוג מאלו הוא י"א שהם שני אותיות וז' וכבר למעלה היה הכונה באותיות י"ה . ועתה באותיות י"ה והנה ה"פ ויה שיש בה' זוגות אלו הם בגי' כ"ה שה"ם הויה דאלפין דמ"ה ה"ל ועם עשרה אותיות הרי כ"ה והנה תחבר עם י"ה ה"ל שהוא ג"פ י"ה שהם בגי' מ"ה עם ה"פ ו"ה שהם כ"ה הרי הכל ק' וזה תכין במלת מודים שהיא בגי' ק' והכונה היא מודים אחרת לך בק' שעולה הויה ה' ע"ד הנו' י"ה מ"ה ו"ה כ"ה כ' גם דע כי שם ההוייה עם כללונה היא כ"ו לרמז כי כל הכ' אותיות של אלפא ביתא רומזות בשם ההוייה :

ששים שרונים כו' ג) הענין הוא כי ברכה זאת היא כנגד היסוד כנ"ל ועתה הוא סוד הזווג והנה שלום הוא בחי היסוד כי אחר אשר כל הדי' הויות ה"ל שהם עש"ב שהם המוחין דוא' האירו הארתם וכבר נשלמו בו אז אחר' יורדת טפת זרע מן המוחין האלה כדי להזווג עם נוק' וזהו ענין שם שלום . כי אחר אשר כבר נעשה בחי' המיבוק והנשיקון בברכות שקדמו כנ"ל אז מתעורר היסוד להתחבר בנקב' והו שימת שלום הוה תוך נק' ליון אשר בה בסוד הכנסת עטר' ללורך הזווג והנה טועד כי בהתעורר היסוד התחתון אל הזווג תיבק' ברנע מתעורר המוחין להוריד הטפי' זרעית עד היסוד והנה בברכת שים שלום מתחלת הטפה לרדת מן המוחין אל היסוד שבו וטועד כי טפה הזרע יורדת מן המוח האמלעי הנק' דעת מן המחשה חסדים אשר שם הנתונים תוך היסוד דאימא המתלבשת תוך דעת דז"א כטועד וגם היסוד ההוא דאימא נקרא שלום כי כל יסוד ויסוד נק' שלום ולכ' באומרך בא"י המבדק את עמו ישראל בשלום אמן תכין להמשיך טפה זרע הדי' חסדים להוליא' מתוך היסוד דאימא הנתון תוך דעת דז"א ולהוליא' גם מתוך הדעת ולהוליא' משם ולהוריד' עד דעת דז"א הנקרי' גי' שלום ולכן תכין צו ההוייה של חסידים ברכה זו בניקוד שורק כטועד כי זאת ההוייה בניקוד שורק היא ביסוד כנ"ל בשם ספר התיקונים. גם תכין כי אותיות שורק הוה אותיות קשר ושורק הכל א' פ' כי היסוד מחבר ומקשר כל העולמות ומחבר יחד זו"ן והיו לבשר א' ותכין לקשר ע"י היסוד כל היים דז"א ב"ם דנוק' ודע שע' כוונה זו יועיל לך מאד לענין הזכירה. ותכין כי ניקוד הויה זו היא בשורק שהיא אותיות וכתב שאתה מקשר כל העולמות ע"י היסוד שניקודו הויה בשורק וכתב זה יתקשרו דברי חכמה בלבך ולא ישתכחו ממך. ופעם אחרת שמעתי ממז"ל באופן זה הזהר בכל תפלותיך בין בחול בין בשבת לבין בחתימת ברכת שים שלום אל שני השמות הויה ואלהים הנקרא שם מלא והוא סוד ה' גבורות המחבסמות בחמש' חסדים ומיבור שני שמות אלו הם גי' י"ק . ופ"א שמעתי ממנו ז"ל באופן זה דע כי עדיין לא נרמזו שם הויה ואלהים הנק' שם מלא כנו' בפי פקודי לפי שעד עתה בכל הברכות לא היינו מכוונים בכל שמות ההויה אלא אל חיבור הויה ואדני שהוא יאהדונה"י ולכן עתה כבית חתימת ברכה זו תכין אל שם מלא הנו' שע"י מזדווגין היכלין תחלין דנוק' בהיכלא עלאה דדכורא ובשם ההוייה תכין כי צו כלללין שבע' היכלי דכורא ועיקר הכונה בהויה זו לבוין ה' טפת הדי' חסדים דאתכלילן בההוא אמה דכייא כנו' בוזהר פ' גשא דקמ"ב ע"א. ותכין באופן זה כי ארבע אותיות הויה הם ארבעה חסדים והיסוד הוא החמישי הכולל את כולם והנה הם ה' חסדים י' ובאומרך המבדק את עמו ישראל תכין בר"ת שהם כמנין אלהים אשר ה' אותיותיו ה"ם ה"ג מנלפך שברחם הנקב' ובאומרך בשלום תכין אל שם יאהדונה"י המחבר חסדים בגבורות' ועושה שלום ביניהם ומיחדם. ופ"א שמעתי באופן זה הנה בשם הויה של חתימת ברכה זו תכין שה' חסדים הם וכל חסד וחסד הוא הויה א' וה"ם טפת ה"ח היורדים ממוח הדעת אל היסוד דז"א וכנגדם מעלה הנקב' מ"ן בחי' ה"ג שהם נק' שם אלהים ואלו נרמזו בר"ת המבדק את עמו ישראל שהוא בגי' אלהים והם מיבור הויה ואלהים שהם ה"ח וה"ג הניחתי' כולם ביסוד הנקב' דגרות וביאורים : פ"י שה' מתרבה ה' טפס ה' א"ך הא' אינו יבול להתרבה ולאחר א' טפס א' כמובן : ה) א"ש הרי נתבאר מ"ס למעלה כ"ס ק'. אחד כתיבה כאמור ואחד במלת מודים : ג) אחר מנחה משנתיך הלשון הנגבית כאן מן מודים שבמערך הקודם עד כאן הוא מספר הקנה הקרא ספר השליחה בדף כ"א ע"א דפוס פרעמיסלא ודפוס קארשך דף י"ד ע"ג ושם הלשון והכף הוא ק' וק' לבדו הוא הויה והסודו הוא פשוט כי יש ג"ס י"ה עתה שפטים ויה ס"ה ק' ומלא כי ק' הוא הויה וז"ל לחזק של מהר"ו ז"ל וגם משאר העמידה ג"כ הנוסח רק פ"א וק' לבדו כמו שכתוב בספר השליחה ה"ל : ג) עיין תורה דף ק"ב וקב"א : ד) עיין תמרי רמב"י דף ל' ע"ד : ה) עיין ע"ת שער מותין דלפס פ"א כתיבו וכדושי' הלל דרוש ה' :

ללורך בריאת הולך שהם הגשמות התחדשות וטולדות בכל זוג זיווג כמבואר אללנו במקומו ומלא שה"ח יורדים בסוד מיד וה"ג עולים בסוד מ"ן וע"י אלו מזדווגין ז"ו"ג ומתחברים יחד והו ענין בשלום פ"י כי שני היסודות של הזכר ושל הנקב' נק' שלום ולכן בחיבת בשלום תכין אל חיבור שם של יאהדונה"י שהוא חיבור ז"א בטוקבא גם לפי שהחסדים הם מים והגבור' אש ומתחברים ועושים שלום ביניהם ונעשין חיבור שם יאהדונה"י. אמנם כשתכין בשתי שמות יהוה ואלהים תכין לחברם בסוד הוה א"י ה"הויה"ם כי הגבורות נקב' אלהים מקדימין ומתחילין לעלות תחלה בסוד

מ"ן ואח"כ יורדים החסדים שהם הויות בסוד מ"ד . גם נבאר ענין ה"ל של ש"מא שלים דהויה ואלהים הנו' בפי פקודי שצריך האדם בתפלתו לחבר ש"מא שלים הוה ש"א ש"ש ש"מא שלים אלא שני שמות אלו והענין הוא כי עד עתה בכל ברטת העמידה בעת הזכרת ההויה לא היה כוונתינו' אלא בחיבור ב' שמות יהוה ואדני כי אדני נרמז באות ה' תחלה של הפסוק והנה זה החיבור של יהוה ואדני הוא חיבור זו"ן בלבד. ואמנם אנו לריכין גי' להאיר ולהשפיע גם לכל העולמות שהעליו ע"י תפילתינו כמבואר באורך בס' תפלת השמר שעולים גי"ע וכבר ביארנו שהעשיה נכללת ביז' והיז' בבריאה באופן שאין היצר בעולמות עשיה ויזירה אלא בעולם הבריאה לבדו שבו נכללו שני עולמות עשיה ויזירה. והנה כאשר נוק' דז"א דז"א מזדווגת עם בעלה אז מתרחקת משם ז' היכלי הבריא' הנק' ז' נערותי כי אינו דרך ארץ להסתכל בעת זיווג חתן וכלה אמנם הם נעשים בבחי' מלבוש וכסוי כדמיון חזי גורן עגולה סביב טוק' דז"א שלא יסתכלו שם הקליפו' כנו' בתחמת ששולים גי"ע וכבר ביארנו אותיות הש"ת וכנו' במדרש שיר השירים של הוזהר. וכבר הודעתך שהבריא' נק' כשא הכבוד ונקרא אלהים שהוא בגי' הכשא ועיקר שם אלהים הוא בהיכלות הבריאה ולכן בר"ת המבדק את עמו ישראל תכין שהוא בגי' אלקים ותכין שהם היכלי הבריאה ותכין לחברם עם היכלי האלפי' הנק' יהוה והוא שם שהויה שבברכה זו של המבדק את עמו ישראל בשלום ואז מזדווגין היכלין תחלין בעילאין שהם היכלי הנוק' בדכורא וז"ם מ"ש בוזהר ששם זה נק' ש"מא שלים לפי שהוא כולל כל העולמות כנו' ואין לך שם כולל כל העולמות אלא שם זה ולכן נק' ש"מא שלים :

ושמעתי מזולתי שמעתי בשם הרב זל"ה ורז"ה להעמיק פה וז"ל ענין י"ח ברכות של העמידה ה"ם ג' קוים שצבאות ש שה"ם נה"י כמבוא' אללנו שהם נק' ש"יח השדרהו"ס ט"י : **ענין ארבע** זקופות שיש בעמידה ה' כבר נתבאר עניינם אללנו והוא שתכין בכל זקופה להיות אחד מד' הויות עש"מ"ב והנה בהגיפך אל שים שלום תכין לכלול כל ארבע שמות הנו' ולהתשיכס תוך נוקב' דז"א ע"כ מלאתי משם מורי ז"ל. ודע כי יש כאן כוונה אחרת גדולה והיא זאת כי הנה בארבעה כרישות שבתפלה כמו שנת"ל הנה בהם נתחברו שמות אלהי' ביהי' עתה אנו רונים לייחד ולחבר מיבוריהוה באלהים ויהוה בדאני וביאור ענין זה כפי מה שהבנתי מדברי מורי ז"ל הוא זה (כח' כי הנה הודעתך כי שלש יסודים הם האחד הוא יסוד אלהי' ויהוה. הב' הוא יסוד יהוה ואלהים. הג' יסוד הויה ואדני ולפעמים מתייחדים יחד יסוד הראשון או יסוד השני או השלישי. ולפעמים מתייחדים שלשם ואז הוא יסוד גדול שבטלם ואז הנוק' נקרא נר' בסוד שלשה יסודים הללו העולים בגי' נר' ואז הנקבה נקרא נר' עגוה ומאירה אור גדול . והנה ביאור שלשה יסודים אלו הוא בא' משני פנים האחד הוא כי שם ההויה הוא בז"א אבל יש לז"א שלשה מיני יסודים האחד הוא בהתייחדו עם אימא עלאה אשר היא נקראת אלהי' כטועד והוא כפת שהיא נכנסת ומתפשטת בתוכו כטועד ואז מתחבר ז"א עם אימא וז"ם יסוד הויה עם אלהי' החיבור הב' בהתחברו והתייחדו עם לאה הנקרא אלהים להיותם במקום הכסוי והעלם אורות החסדים המכוסים שהוא מן החוה דז"א ולמעלה אשר לזה השפעם היא כולה דיני' ונקרא אלהים והחיבור הזה נקרא יהוה ואלהים שהוא זיווג דלאה עם ז"א בויעבור והחיבור השלישי הוא בהתחברו והתייחדו עם רחל הנקרא אדני כי שם אדני עיקרו ושרשו הוא ברחל ולכן החיבור הזה

הגרות וביאורים : פ"י שה' מתרבה ה' טפס ה' א"ך הא' אינו יבול להתרבה ולאחר א' טפס א' כמובן : ה) א"ש הרי נתבאר מ"ס למעלה כ"ס ק'. אחד כתיבה כאמור ואחד במלת מודים : ג) אחר מנחה משנתיך הלשון הנגבית כאן מן מודים שבמערך הקודם עד כאן הוא מספר הקנה הקרא ספר השליחה בדף כ"א ע"א דפוס פרעמיסלא ודפוס קארשך דף י"ד ע"ג ושם הלשון והכף הוא ק' וק' לבדו הוא הויה והסודו הוא פשוט כי יש ג"ס י"ה עתה שפטים ויה ס"ה ק' ומלא כי ק' הוא הויה וז"ל לחזק של מהר"ו ז"ל וגם משאר העמידה ג"כ הנוסח רק פ"א וק' לבדו כמו שכתוב בספר השליחה ה"ל : ג) עיין תורה דף ק"ב וקב"א : ד) עיין תמרי רמב"י דף ל' ע"ד : ה) עיין ע"ת שער מותין דלפס פ"א כתיבו וכדושי' הלל דרוש ה' :

שלהם שהיא בחי' העולמו' כנודע אבל עתה הוא בחי' הפנימיות שהיא בחי' הגשמי' כנודע. ונמצא כי עתה נעשין לה מוחין מן הנה"י דו"א מבחי' הפנימיות שבחסד כנו' ובבחי' זו נקרא עתה חקל תפוחין קדישין בסוד המוחין הנק' קדש הנעשים לה מבחי' הנה"י הנק' בחי' חקל' שהוא סוד השדה וכל בחי' שדה הוא בנה"י כנ"ל בדבדושים שקדמו כי כשעולים הנה"י למעלה נשאר מקומם בחי' שדה של זריעה כנ"ל. ולכן תכנין כי בזה היכולו יש בו ל"ה תיבות כנגד ל"ב נתיבות וכנגד ג' שביעי שהם סוד נה"י דו"א שנעשו לה עתה משם מוחין מבחי' פנימיות כנו'. ודע כי ביחס השבת כל הספי' נקרא כשיעויות מסתפרא דליה אמנם ג"פ שביעי שבו היכולו הם בנה"י ו' ואחר כך בויכולו הב' יהיו בחגי' ו' אח"כ בויכולו הנ"י בחגי' ד' כמ"ש במקומו בע"ה:

ויכולו שאחר העמידה שחזר ואומר הש"ן תכנין כי עתה נכנסין בז"א ג' פרקי' קדמאים דל' דללס דו"א מד' א' וזהו בענין ז"א. ובענין טוק' תכנין כי עתה מאירים חגי' דו"א בתפוחין דילה ומאורות האלו נעשין המוחין שלה עתה. וכבר ביארנו לעיל כי החגי' מלבושים טוך הנה"י וכולם יחד עומדות במקום א' שהוא במקום ג' אמצעיות וא"כ נמצא כי הטוק' אינה עולה עתה ממש בחגי' אבל עכ"ז היא מקבלת הארבע מהם בתפוחין שלה וא"כ ג"פ שביעי שיש בזה היכולו תכנין שהם בחגי' דו"א ונמצא כי ויכולו הא' שקבלו מן נה"י סיפה נקרא רחל חקל ועתה שמקבל' מן חגי' נק' חקל תפוחין כי ג' אבות נק' תפוחין דאית בהון מורר סומק וירוק כנודע. עוד מלאחי דרום אחר קרוב אל הנו' בענין ג"פ ויכולו לביל שבת:

הנה בויכולו הא' של העמידה עולים חגי' דו"א שהם ג"פ שביעי הנו' בויכולו וכללים בחגי' ד' וחגי' עולים בל' דללס דו"א וחגי' דבריאה עולים בנה"י דו"א דאז' וכן כל המדרגות שהחתיים עולים על הסדר הזה עד שנמצא שעולים נה"י דעשיה במקום חגי' של העשי' ומקום הנה"י נשאר חלל ופנוי כנ"ל בסוד מחללי' מות יומת אח"ך בויכולו הב' שאחר העמידה לריכ' המל' דאז' לעלות בחגי' דאז' כדי לקבל הארבע מהמוחין שלה אשר שם בחגי' ואינה יכולה לעלות רק עד נה"י הנקרא מדת לילה לפי שהם המדה של שיעור קומת המל' הנקרא לילה אבל חגי' נקרא מדת יום וחזר ענין זה:

והנה עתה לביל שבת אינה יכולה לעלות במדת יום ולכן נשארת במקומה בנה"י שהם מדת לילה והארבע של המוחין שלה העומדים בחגי' יורדת למטה עד המוחין שלה אבל היא אינה עולה. וז"ש ברכת מעיין א' של ליל שבת והוא כי נודע כי כל חזרת העמידה רש"ן היא בחגי' ולכן בשחרית דימי החול שהיא עולה ממש בחגי' הנקרא' מדת יום לכן יש חזרת העמידה גמורה אבל עתה שאינה עולה שם אומנם עכ"ז יורדת הארבע ממש אליה לכן היא חזרת מעיין א' ולא גמורה בז' ממש אח"ך בויכולו הב' של הקדוש מקבלת הארבע מני"ד דו"א ע"ד חגי' בחגי' וז"ש מה שצריך לקבל הכוס בב' ידיו כמבואר אלטו וע"ש:

כוונת הקדוש שאחר העמידה תכנין ממש ע"ד ב' הקדושים הא' כי המ"ב הא' שבו הוא בסוד איהיה יו"א אלא שמילוי הוא בסוד ס"ג כוס אלף הא' יו"ד ה"י יו"ד ה"י וזהו והנה הוא בני' יתחק ואמנם מ"ב הב' לא קבלתו ממורי ז'ל ואחר כך תאמר מזורר לדוד ה' רועי כו'. כוונת הקדוש האחרון תכנין בז' ע"ד כל ג' הקדושי' הג"ל אבל יהיה מילואו בסוד ע"ב כזה אלף ה' יוד ה' יוד ה' יוד והנה הוא בני' רי"ח ותכנין כי ע"ל ל' אותיות שיש בברכו את ה' המבורך ובברוך ה' המבורך והם יו"ד יו"ד יו"ד הכל רמ"ח כמנין אברהם ואל תמנה אותיו לעולם ועד כי הם יתיריים על החשבון הנו' גם המבורך מלא בואו. והנה אם שכחת לקבל תוס' חלק הרוח דקדושת שבת בברכו הא' או אם לא שמעת אותו תכנין עתה בזה הברכו האחרון לקבל בידך תוס' הרוח ותוס' הגשמה לפי שאם לא קבלת תוס' הרוח בברכו הא' א"א שתקבל תוס' הגשמה בפרוסם סוכת שלום כנ"ל ולכן עתה תכנין לקבל ב' בידך תוס' הרוח והגשמה. **אח"כ תלך לבינת** ובכניסתך לבית האמר בקו"ר ובשמחה יתירה שבת שלום כי הוא תכנין המקבל את הכלם בשמחה גדולה ובס' פנים יפות ואם אמך קיימת במ"ס חיותה

בק"ש דשחרית דחול במלת ועד דבשכמל"ו וע"ש. ואח"כ נעשין לה ג' מוחין שבה הנק' מב"ד מבחי' נה"י דו"א שהם ג' ברכו' אחרונות והם רלה ומודים ושים שלום והם סוד ג' אותיות יה"ו בשלשה השמות היולאים מהם כנ"ל. ונמצא כי שלשה ראשונות הם נלח הוד יסוד דלימא הנעשים מוחין בז"א ונ' אחרונות הם נה"י דו"א הנעשים ג' מוחין בטוקב' וחזר כלל זה בכל ההפלו' ואפי' בחפי' ימי החול ואמנם לריך שדע כי כפי מליחות הפלה כך יהיה סדר הנו' ולא כל התפי' שוות בסדר אחד. והגני מבאר לך סדר הפ' ערבית דליל שבת ושאר התפי' יתבארו כל אחד ואחד במקומו. הנה בחפי' ערבית דליל שבת ג' ברכותיה הראשונ' הם נה"י דדבורא ששם יורד הו"א ה' ונ' ברכותיה האחרונות רלה ומודים ושים שלום הם ג' כי שם עולה הטוק' ועשין ג' מוחין מנה"י ענמם הגז'ל שהם ג' ברכות ראשונות:

כוונת תיקון סדר ישמחו במלכותך כו' הנאמר עוד בשלשה חפי' אבל לא בהפלת המנחה. עוד אודיעך ענין ח' סדר ישמחו במלכו' כו' הנאמר בג' חפי' שתיקנו לאומרו בג' חפילות דיום שבת בערבית ושחרית ומוסף ובחפלת המנחה לא נתקן לאומרו וטעם הדבר הוא כמס"ל כי כל עליות שיש בכל הפל' דשבת הם כדי לקשר ז"ן יחד והוא כי בחפל' ערבית דליל שבת העליה ההיא היא כדי לקשר הטוק' עם ז"א ולהעלות בג' אחרו' שבו ובחפל' שחרית דשבת בלחם ובחזרה וכן בחפלת מוסף ובחזר' כל אותם החפל' הם כדי להעלו' את הטוק' שתהיה שוה בשוה עם ז"א כמ"ש במקומו כי בחזרת הפלת מוסף נמצא ז"ן שוין בקומת' ועומדים במקום או"א ולכן בכל חפי' מאלו החפי' הנו' אלו אומרו ישמחו במלכותך לרמוז כי כוונתינו בחפי' האלו היא להעלות המל' למעלה כדי שימחה בה ז"א בעלה וגם אהנו בניה עם בני' שומרי השבת ג' אבל בחפי' מנחה דשבת כוונתינו להרחיק הו"א מן טוק' ולהעלו' את ז"א בדיקנא דא"א כמ"ש במקומו ויק' נשאר' למטה מרוחקת ממנו ולכן לא שייך ההם לומר ישמחו במל' כי הרי אז המל' מתרחקת מו"א ובעלה השמחה היא בחזרה הפלה דמנחה ד' **כוונת** אתה קדשת כו' והיא ברכה אמצעי' דחפילת ערבית דליל שבת ענינה הוא כי נודע שבלי שבת נעשית בחי' מוחין אל המל'. ונודע כי כל בחי' מוחין הם מדת החכמה הנקרא' קדש וזהו אומרו אתה קדשת את יום השביעי כו'. ענין העמידה של חפילת ערבית תכנין כי עד עתה היטה המל' בחי' נקודה קטנה תחת היסוד פכ"פ ועתה נגדל' היא ונעש' פר' בכל אורך נה"י דו"א אשר נסתלקו ועמדו ועלו למע' יחד עם ג' אמצעיו דו"א ונמצא כי תכלית ההפלה של העמידה הזו היא לטורך רחל שדדווג עם יעקב:

ונבאר עתה ויטלו שתיקנו לאומרו בתוך העמידה ואל אחר העמידה ואל על השלחן בסדר הקידוש. הנה נודע כי ג"פ אומרים ויכולו לביל שבת א' בתוך העמידה כו' כנ"ל שנודע הוא כי בכל פעם שאומר ויכולו יש בו ג"פ אלהים וג"פ שביעי כנו' בזוהר פ' בראשית. ונבאר עתה זה היכולו שבחך העמידה הנה ג"פ שביעי הם בחי' נה"י דו"א אשר עתה עולה עד שם המלכו' רחל ומודוונת עם יעקב. ואמנם אף כי בקבלת שבת עלתה עד נה"י דו"א אבל הענין הוא זהו ובו יתבאר ענין קריאת המל' בשם חקל תפוחין קדישין מה ענינו והוא. כי הנה בקב"ש בשדה אז נה"י דו"א עלו למעלה ושאר המקום פנוי וחלל במקומו ונמצא כי במקום אשר עומדים עתה האורות הנה"י ענמם נק' עיר ובתים וישבו ובאותו מקום החלל והפנוי נק' שדה שהוא בלשון תרגום חקל כי נסתלק ממש היסוד והאורות אבל איננו מדבר שמש ח"ו אבל הוא שדה ראו לזריע' ונק' מק' תחום שבת כמבואר באורך לעיל בכל הדרוש' שקדמו ומה שהוא מתחת למק' זה האו' הפנוי שהוא למטה מכל העולם שהוא שם נקרא בחי' מדבר שמש מדור הקל' שאין בו יסוד וגם איננו ראו לזריעה ה' כדמיון השדה הראוי לזריעה יען הוא מוכן וראוי לקבל בו הקדושה העליונה שנסתלק' ממש ואש"פ שלעיל ביארנו כי ג' מלות חקל תפוחין קדישין הם ג' בחי' עכ"ז אף בהיותה המל' במקום שהיא במקום הפנוי שהי' בה' בחפי' נה"י דו"א עכ"ז גם אז הייתה המל' נקרא חקל תפוחין קדישין לפי שכל בחי' קדש הוא בסוד מוחין כי כל קדש הוא בתחמה אבל החילוק הוא כי אז בקבלת שבת הייתה בחי' החי'ו'

הגרות וביאורים: (א) פי' יעקב הנקרא ז"א: (ב) א"ש כך מלאכי ולא עוד: (ג) וזהו שמרי שבת שאנו בני ישראל משתירים הוונג מחול בשבת. פס"ח: (ד) א"ש אולי חפתי שכתפלת המנחה מהו ג' הראשונים והם יוסף ומשה ודוד ולכן אין אלו מוזכרים בהפלת המנחה הסתמה. ולכן במקום ישמחו אלו אומרים נקדקך ג' פעמים כנלע"ד: (ה) אבל מקום הפנוי הוא כדמיון השדה כמ"ו: (ו) פי' הם בנה"י מסייעת דילה וכלית העמות שבסוף הסדר גרם לעיל בשורה הקודמות נקרא שביעית מספרא דילה כו': (ז) פי' בברכ' את ד' המבורך יש י"ז אותיות ובברוך ד' כו' יש י"ד ס"ה ל"ה. פס"ח פי"ו משער השבת: <http://www.otzar.org>

חיובת חלק ומגשוק יריה והרמוז בזה הוא כי כן ז"א נושק ידו אמו בכל ליל שבת. וכוד פטעין הוא כי הנה בימי החול אין לז"א רק בחי' מוחין פנימים מבחי' נה"י דתבו' והס סוד' דללס דתבו' (א) אבל עתה בלילי שבת נכנסין בז"א בחי' המו' המקיפין שהס סוד' ל' דללס דתבו' שהס בחי' ג' אמלעיו' חג"ת דילה אשר הם ב' הזרועות והידיים שלה והוא עולה עתה עד שם ונושק אותם. והואיל והתא' לידן נבאר ענין הגשיקה שטוהגים לגשק ע"ג הידיים מה ענין זה. ד"ל כי הגבו' הס הנקרא מנלפ"ך והס עומדי' ביסוד של הנקבה. ואמנס שורש מ"אוחסס הא' הוא יב' בזה' אלצבנן יד שמאל' כי ה' אלצבנות יד ימין הס חסדים ושורש כל הגבורות האלו הוא למעלה בזה' מולאות הפס והס ח"ך ולשון וגרון וספה ושיניס שבהס כ"ב אוחיו' אחע"ס בומ"ך כו' והנה ג' חלוקו' שבהס הס ד' אוחיו' והס אחע"ס בומ"ך גיב"ך וכו' חלוקו' שבהס הס ה' אוחיו' והס דמלג"ת וססר"ך והס סוד' ה' חסדים וה"ג וכאשר האדם נושק בפיו ע"ג אלצבנו' היד גורס להשפיט ולסאיר משרש' אשר שס בפה אל' הה' אלצבנו'. ואמנס סודר הגשיקה הוא שהקטן נושק יד סגדול והכוונה היא כיון שהקטן בא להסברך מן הגדול לכן נריך שבתח' יגרוס הקטן ביסוס ומיחוק גבו' הגדול הזה ע"י הגשיקה כנו' ועי"כ מתעורר אח"ך הרחמים של הגדול המברך את הקטן. (ג) ונבאר ענין גשיקה מה ענינה למעלה כי הנה בזמן הגלות שזין הוונן שלס אז אין ז"א יכול להזדווג עם נוק' בבחי' היסוד עבה אשר שס מקום דמנלפ"ך ה' נבו' שלה אמנס הוא נחית מדרכה דיל' לתתא ונושק ידו המלכות להמתיק את הגבו' אשר בזה' אלצבנותיה ובאמלעיו' ידים אלו מזדווג עמה ומשס היא מעלת לו מ"ג (ג) אשר הוא נריך אליהס בסוד אור החורר אבל בזהות המלכות למעלה בבינה בסוד ד' על ו' כודע אז היא יורדת ונושקת את ידו ע"ד הנו' :

אח"כ (יד) תעמוד מעומד בשלחן המסודר לפניך ותעמוד במקומך אשר תשב בו ואמור בפ"ך דא היא סעודת' דחקל תפוחין קדישין. והענין הוא במש"ל כי בקבלת שבת בשדה שקבל' הארת הנה"י דז"א במוחין דילה אז נקר' חק"ל ואח"ך בויכולו הב' שאחר העמידה קבלה הארת ג' אמלעיו' חג"ת דז"א בנ' מוחין שלה ואז נקר' חקל תפוחין בסוד ג' אבות הנקר' תפוחין כג"ל. ועתה בענין הקידוש הזה בויכולו הב' הנה היא מקבלת הארה בנ' מוחין שלס גם מג"ר חב"ד דז"א ולכן עתה נקר' באמת חקל תפוחין קדישין בסוד ג' מוחין דז"א הנקר' קדש באמת והס המאיריס בנ' מוחין דילה עתה (טו) וגמלא כי עתה בזה' הסעודה של הלילה כיון שהיא מקבלת מג' מוחין דריש"א דז"א אשר בסיומס הוא הפה דז"א וגמלאה המלכות נזונה ואוכלת ממה שבתוך פיו דז"א ועס היות שהיא עומד' עדיין למטה בנה"י דז"א עכ"ל משס מלמעלה יורדת אלי' ההארה והמוון הזה ולכן נקר' סעודתא דמטרוניתא כי היא האוכלת הסעודה הזו והניזוגת מתוך פיו דז"א :

ענין הג' סעודות דשבת. ואמנס ענין הג' סעודות דשבת אבארס לך עתה דרך כלל. דע כי ענין הסעודו' והאכילו' האלו הס סוד גדול ויתבאר לך ממה שהודעתך כי כל בחי' זיווג נזכרו בסוד אכילה בסוד אכלה ומתתה פיה כו' וכו'. בחי' זיווג הפליון אשר בתוך הפה כמבואר אללנו בהקדמ' ביאור אדרת האיזו. והנה בליל שבת מזדווגת המלכו' זיווג עליון בתוך פיה מינה וסס בסוד הלשון שבה שהוא יסוד המכריע בין הגרון לח"ך שהס חר"ב שבה ומאכילה זו אנו אוכלים וניזוגים בסעודת ליל שבת. ובסעודת שחרית דשבת אז ז"א (ג) מזדווג זיווג עליון בתוך פיו מיניה ובי' ע"ד הנו' ומשס אנו אוכלים בסעודה הסיא. ובסעוד' המתנה אז ז"א עסיקא קדישא מזדווג זיווג עליון בתוך פיו מיניה וביה ע"ד הנו' ומשס אנו אוכלים וניזוגים בסעודה הסיא. והנה ענין אכילה הסעודה וטחינתה (ד) ע"י ל"ב שינייס שבה האדם נבאר בסעוד' החול וע"ס. אח"כ תקיף השלחן פ"א דרך לך ימין בשתיקה אבל מה שכתבין הוא זה כי בתפי' העמידה עלתה המלכו' בנה"י דז"א כג"ל וזה היה בבחי' א"פ שלהס ועתה תכיון להתשיך

אליה בחי' אור המקיף דנה"י דז"א אשר בויכולו הא' קבלה מא"פ שלהס כדוגמ' קבלת שבת בשדה שבתחילה בשדה עלתה בחי' ענינו' נה"י דז"א אלא שסיה בבחי' אר"פ של החי' ענינו' הוא ואח"כ באתה לבית (ה) והקפת השלחן לסמשיך אור המקיף של החי' ענינו' הנה"י (ו) ואח"כ תקח בידך ב' אגודות הדס וכמ"ס רז"ל במ' שבת פ' כמה מדליקין על ההוא גברא דרשיט ובידי' תרין מדלגי אסא ורואהו רשב"י ור"א בנו בלאחס מן המערה ואמרו חזי כמה ישראל זירין במצות כו' וקחס בין ב' ידיך ימנית ושמאלית ותחברס יחד ותברך עליהס בורא עלי' בשמים ואח"כ תריח בסס. (ז) ואח"כ תחזור להקיף בהס את השלחן פ"ב בשתיק' ותכווין עתה להמשיך אל המל' הארת אור המקיף של בחינת חג"ת ג' אמלעיו' דז"א אשר בויכולו הב' האירו במוחין שלה אלא שסיה בבחי' אור הפנימי שבהס גברא דרשיט ובידי' תרין משס שהס בחי' הגשמות כודע. ועתה היא בחי' אור המקיף שלהס מבחי' פנימיות חג"ת משס שהס בחי' הגשמות ומשס מאירין עתה במוחין שלה ולכן הקפה הוא הב' היא בזהס כי ההדס רומז בנ' האבות כודע. והס סוד חג"ת דז"א מבחי' אור המקיף כנו' ואמנס הכוונה שכתבין בעת שחרית בב' אגודות ההדס תבאר למטה אחר ענין בהמ"ד דסעודת הלילה וע"ס כי שס נבאר כוונתו. ואמנס היות' ב' אגודות הוא לרמוז אל ז' וין (ה) ולכן אחר שחרית בהס תאמר חיבך זכור ושמור בדיבור אחד נאמרו לרמוז סוד ז' וין המתחברים יחד ונק' זכור ושמור כנו' במס' שבת שטעס ב' אגודות הס א' כנגד זכור וא' כנגד שמור. ודע כי פעס אחר שמעתי ממורי ז"ל כוונה אחרת וזו היא. כי בהקפה הא' תכיון כנגד אור המקיף של חג"ת דז"א המאיר באור מקיף דנה"י ובהקפה ב' תכיון כנגד אר' מקיף דחב"ד ג' הראשו' דז"א המאיר באור המקיף דנה"י. והא' נראה יותר (ט) עיקר :

דרוש א' בענין הקידוש וז"ל אח"כ תאמר הקידוש מעומד (יא) וענין הקידוש הוא להמשיך אר"פ מג"ר (יב) דז"א אל נוק' שהיא תאכל סעודת' משס ולכן נקר' קידוש לפי שהארה זו היא מבחי' מוחין עלמן דז"א הנקר' קדש כודע כי כל בחי' מוחין נקר' קדש בסוד הסכמה וכפרט מוחין דז"א. ואמנס הים נריך עתה להקיף השלחן פ"א אר' להמשיך בחי' אור המקיף דמוחין דז"א אל נוק' כי בסוד הקידוש לא האיר בזה רק אר"פ שלהס בלבד כנו' אבל להיותו אור מקיף עליו עליון מאד כי הוא מקיף אל המוחין עליליון דז"א לכן אינו נעשה על ידינו אמנס מאליו נעשה המשכת האור ההוא והנה המשכת א"פ הוה דמוחין דז"א אל נוק' נעשה בב' הכנות הא' בסוד המעשה שהוא לקיחת כוס היין בידך בטנה הידועה שגברא בעזרת השס יתברך וזבה היין אליה אר"פ במוחין שלה. והב' הוא בסוד הדיבור שהוא אמירת הקידוש ויכולו שהוא הכל ודיבור היולא מפי עליון דז"א וכודע כי כל הכל הפה הוא בחי' א"מ וע"י הכנת הדיבור נעשה אר' המקיף אל מוחין דנוק' אבל אינו נמשך מאור המקיף דמו' דז"א כי זה א"א לעשות ע"י אלא מאליו וכנ"ל. אבל הענין הוא כי מאור הפנימי דמוחין דז"א אנו ממשכיין א"פ וא"מ אל נוק' במוחין שלה וזכור הקדמה שנתבאר לעיל כי הנוקב' איננה עומדת רק בנה"י דז"א בלבד אבל בזהותה שס למטה היא מקבל' הארת ז"א אף מג' מוחין שלו ע"ד הנו' וזכור ואל תשכח. והנה מבאר לך ב' הכנות הנו' ונתחיל בענין הכנת (י) שמעשה בתחיל' תקבל הכוס מוולגת' בשתי ידיך משתי ידיו אל שתי ידיך ותחזיקוה בבחי' בב' ידיך גם שניהס ותכיון אל מ"ש עתה והוא שכתבין להמשיך (יד) מא"פ דמוחין דז"א א"פ אל מוחין דנוקבא כג"ל. ותכיון כי אתה בחי' ז"א עלמו והכוס אשר בידך הוא המל' אשר התחלת ראש שלה היא כנגד החוזה שלך ומתפשטת משס ולמטה כנו' ובתחילה תכיון כי ג' ידים הס יד הגדולה היא בימינא ויד החוקה בשמאלא ויד רמה באמלעיתה שהס סוד חב"ד נמשכין מוז"א אל נוקב' ותכיון כי ג' הידיס אלו הס סוד ג' שמות י"ה י"ה פשוטים כודע כי כל מוחין דנוקבא הס משס י"ה ותכיון כי ג"פ י"ה הס כג"מ מ"ה

דגרות וביאורים: (א) היא נגד החוזה. פ"ח: (ב) ס"א ומשס היא מעלה אלו מ"ג וכן הוא כנ"ל: (ג) חו"ה דף י"ד פ"א ודק"ד פ"ב ד"ה ומס': (ד) ל"ב ח"מ תימא אס יס ברורין בשבת שהוא אב מלכיה. אחר ששון עיין בס' אמת לישקב דק"ב שאלה ו': (ה) תיבת הכנסת ליתא כנ"י: (ו) ח"מ מסופק אני בחי שאין לו הדס אס יעשה הקפה שניה זאת אבל בכרכת הריח לא מתפקח לי שיכרך כי הטובה להשלים הכרכות בשבת בריח ו"ע: (ז) סוד כונת הריח מיוסדת כפסוק ריה יתוח וכו' ח"מ ל"ל שהוא פסוק עולת תמיד העשיה כבר סיני לריח יתוח אשה לר': (ח) ח"מ ל"ב ולע"ד ישקב ורחל שמקבלים מן חג"ת ההס אבל כאשר הסעודות יכיון וז"ן: (ט) וכפ"ע כוחכ שני הכוונות ואינו מכריע: (י) ספ"ח פט"ו משער השבת: (יא) ז"ל ספ"ח כפי"ד משבת מורי ד"ל היה טובה לומר הקידושין דשבת וז"מ משער ואח"כ יושב וטועם מן הכוס של קידוש והיה יתב להשאר משע יין בכוס הקידוש וככוס כנח"ו בסוד אפיך שכן להשאר ברכה עכ"ל: (יב) ח"מ דע סוד גדול כי גם טונה זו ליו"ס ש"ס קאח שינוי ואשוררך עליהס: (יג) כנ"ח ליתא מלת הכנת: (יד) להמשיך המוחין מג"ר דז"א לנהנה. פ"ח:

ע"ש, וכן בכאן בשבת מזדווגת הנוק' שהוא המלך הז' שהיא עתה בבחי' ישסו"ת עם הז"א שהוא בבחי' או"א עילאין, זהו זווג דכללות, וכבר כתב הרב ז"ל בש"ד שער אח"ף פ"ג שלפעמים הם שוים ישסו"ת כשיעור קומת או"א עילאין וז"ל כמו שלפעמים עולה רחל להיות בכל פרצוף ז"א כך התבונה שוה בערכה כמו הבינה עצמה ומתלכש הבינה בתבונה והם שוות ע"ש, והאמת הוא שתמיד הם שוות, ומ"ש הרב ז"ל שהם מן החזה ולמטה הוא שהם בעלי ו"ק חסרים ג"ר, ובמקום אחר כתבתי שמזדווגים או"א עם ישסו"ת העומדים במקום עו"ג ואו"ג וממשיכים מוחין כלולים לז"א ונותן לנוק' הכוללת שהוא המלך הז' הבינות וגבורות של אלו המוחין הכוללים ומגדלה בכל שיעור קומתו ומזדווג עמה. וזה ראיתי והבנתי מבין ריסי עיניו של מורי הרב ז"ל וכן אני מבין כתבי הרב זלה"ה, ומאותו הבקיאות של שער ציור העולמות ושער מ"ן ומ"ד מוכח שכל פרצוף תחתון נקרא נוק' בערך העליון ומזדווג עמו:

ועם האמור נבין מ"ש הרב ז"ל בספר הכונות בדרוש ב' די"ג מידות, וכללות דבריו ועיבור ע"ב מימינא ורי"ו משמאלא כי בתחילה נבררו ג' בחי' התחתו' שהם סמ"ב ואלו נתנים אל השמאל שהוא כלי הנוק' ומיהימין נמשך טיפת הע"ב שהוא בירור שם ע"ב טיפה דדכורא עכ"ל, ובשל"ט שער מ"ן פי"א כתב וז"ל כי הרי"ו הם מוחין דאחור והם בחי' עשיה יצירה בריאה והם מוחין דעיבור ויניקה וגדלות דאח', והע"ב הם מוחין דפכ"פ ואז הם שלמים ונק' זווג גמור דנשמות ע"כ. א"כ הכונה היא בתחילה לזווג או"א ולהמשך מוחין לזו"ן דאח' שהוא הרי"ו ואלו הזו"ן דאח' נקרא בחינת בי"ע, ואח"כ לזווג או"א להמשך מוחין לזו"ן דפנים שהם נקראים זו"ן הגדולים אצילות, ואח"כ לזווגם

הכוללת שהיא המלך השביעי שעלתה בישסו"ת גם היא נקראת שהיא עומדת אב"א שהיא בהיות הנוק' עומדת עד החזה שהוא בחי' ו"ק שלהם כמו ישסו"ת בערך או"א עילאין:

וכתב הרב ז"ל בפ"ג משי"ו שער ז"א שישסו"ת הם בת זוג לאו"א עילאין ע"ש, ומזדווגים עם או"א שזוה שאנו אומרים מהחזה של או"א ולמטה הם מפני שהם בעלי ו"ק בערך או"א עילאין אבל הם מלבישים זה לזה פנים בפנים שוים בקומתם בקומת או"א, וכמ"ש בש"ג שער א"א פי"ג* וז"ל שאע"פ שהזווג הוא פב"פ עכ"ז הוא בהיות הז"א בבחי' חצי** תפארת ונה"י שלו עם נוק' קצרת הקומה כשיעור הנו' ע"כ, אלא שנק' זווג דאב"א כמ"ש מורי הרב ז"ל ואע"פ שהוא זווג מין כשאינו

מינו, כבר מצינו שכתב בשל"ט שער מ"ן ומ"ד פי"ד שהאצילות כלו נעשה פר' א' זכר בערך יצירה ובריאה שנקרא עלמא דנוק' ומזדווגים ועולים ב' טיפין ב' מ"ב מן הנוק' שהוא היצירה והבריאה, וטיפה א' מוריד האצילות כי ממנו ניקח, שז"ש הרב ז"ל בשים שלום לזווג האצילות עם הבריאה וכתב שהוא זווג וחיבור הוי"ה ואלקי"ם והוי"ה הוא בחינת ה' חסדים טיפה דדכורא, והאלקי"ם סוד הה"ג טיפה דנוק', ואע"פ שמורי הרב ז"ל בהגותו על עין חיים הקשה שאיך יזדווגו מין כשאינו מינו אלא שהוא או"א עילאין דימין דא"א עם או"א עילאין דשמאל דא"א הנקרא ישסו"ת ע"ש, הוא רצה לפרש שזוהו כונתו בודאי שהוא הרגילות תדיר הוא כן, אבל אינו מכחיש שיש זווג לפרקים דאו"א עילאין עם ישסו"ת אע"פ שהוא זווג בחינת חיה עם נשמה, והראיה שכתב הרב ז"ל שבכל לילה מזדווג הנפש של האדם עם הרוח שלו, וכ"כ בשמ"ג שער ציור העולמות פ"ב וז"ל חכמה דנוק' דעשיה שעלה מ"ן בסוד המחשבה ואז יסוד דיצירה משפיע בה מ"ד

* ע"ה דפוס מרכ"ה — 77 ס"מ סע"ד.

** נמו"מ דפו"י — מילוניות.

דעת אבל בשאר הספירות יש בהם הג' כלים הכונה היא שבין בחיצון בין באמצעי יש בכל אחד מהם שלשה כלים בכל ספירה בין בעיבור בין ביניקה בין בגדלות חוץ מהדעת שבג' חיצונים של כל אחד מהם לא יש דעת, וכן מבואר בכמה מקומות בדברי הרב ז"ל, וכ"כ מורי הרב ז"ל בסדר פסח לכלים הפנימי דחח"ן דגדלות, ובקמ' לכלי האמצעי וחיצון דחח"ן:

ומ"ש מורי הרב ז"ל בענין בונת האכילה ז"ל יכוין להמשיך מוחין לפרצופי אחר ופנים דפרצופים האמצעים דחיצו' דיצירה ועשיה דזו"ן דאצילות ע"כ, נראה שכונתו ז"ל שזו היצירה ועשיה ר"ל חיצון ואמצעי דז"א שהוא השני בחינות שהיה להם למלכים כשיצאו, כמ"ש הרב ז"ל בפ"ח דשער חו"פ. ומ"ש ודיצירה ועשיה התחתונה, ר"ל דבי"ע התחתונים כמו שביאר דבריו בכונת ברכת המזון, זה נתקן ע"י כונת האכילה, וע"י ברכת הנהנין הנאמרות בסעודה כגון על נטילת ידים והמוציא וכיוצא נתקנים פר' אחו"פ דבריאה ואצילות דחיצו' דיצירה ועשיה דזו"ן דאצילות ודיצירה ועשיה דבי"ע התחתונים, וזו היצירה והעשיה הם דחו"ב דבינה בחול וכמ"ש, וע"י ברהמ"ז נמשכים מוחין לפר' אחו"פ דאצילות ובריאה הכוללים דזו"ן דאצילות ודבי"ע התחתונה דחו"ב דבינה והם דחיצו'. ובשבת נתקן כמו כן בחכמה בסעודת הלילה ושחרית דהיינו פרצופים האמצעים דחיצו' דיצירה ועשיה דזו"ן דאצילות ודיצירה ועשיה דבי"ע התחתונים דחכמה, ואלו הכלים האמצעים הם פרצו' הו"ק דיצירה ועשיה דחכמה, וע"י הברכה כגון על נטילת ידים והמוציא וכיוצא נתקן פר' אח' ופנים דאצילות ובריאה דיצירה ועשיה דזו"ן דאצילות ופר' האצילות והבריאה דבי"ע התחתו' דחכמה דחיצו', וע"י ברהמ"ז פרצופי אח' ופנים דאצילות ובריאה הכוללים דחיצו' דזו"ן דאצילות והבי"ע התחתו', ובסעודת

יחד לזו"ן דפנים עם זו"ן דאחור וזה הזווג הוא להמשיך להם הע"ב שהוא המוחין דפנים בחינת אצילות ואז אפילו העיבור שהוא בחינת העשיה עולה לאצילות כי זה האצילות הנפש שלו ניתן לעשיה והרוח ליצי' וכו', וז"ש כי עד עתה חסרים וכו' ע"ש, וז"ש הרב ז"ל בש"ך שער המוחין פ"ח בסופו וז"ל ובבוא הנשמה משלח אורותיה אל שני הכלים חיצון ואמצעי ואל נפש ורוח ונעשים גם הם בחינת הויו"ת, וכן בכמה מקומות כתב כן שניתוסף בגדלות אף לעיבור ויניקה, וזה נראה פשט דברי הרב ז"ל בש"ט שער השבירה פ"א וז"ל וכל דרוש זה צריך שתבינהו ע"ד הדרוש ההוא והכל בציור אחד ואז תבינהו ע"ש, הכוונה היא שהג' מלכים ראשונים עד שלישי הראשון דתפארת הם בחינת זו"ן הגדולים הלוקחים מוחין מאו"א עילאין, ומב' שלישי התפארת עד המלכות הם בחינת זו"ן דאחור ונקרא נוק' ונקרא כלי החיצון, וחג"ת נקרא כלי הפנימי שהוא בחינת פנים כמ"ש הרב ז"ל בשער חו"ף פ"ח שיצאו המלכים בחי' אחור ופנים שהאמצעי נקרא פנים, וזה הכלי החיצון שהוא הנה"י מן החזה ולמטה שנקרא אחור מקבל מוחין מישסו"ת לכך במיתתן נפלו אחורי ישסו"ת, ועיין פ"א וב' דשכ"ז שער פרטי עי"מ שכתב אע"פ שהם שוים בקומתם נקראים מן החזה ולמטה ע"ש, וכן האמצעי עם הפנימי האמצעי נקרא זו"ן דאחור בערך הפנימי הנקרא זו"ן דפנים וזהו בהכרח כי כל פר' נק' נוק' בערך העליון ממנו כי הרי ישסו"ת שם בת זוג לאו"א עילאין בערך הפרצוף התחתון הה' בערכם הם נק' א"א ונוק', הרי כי א"א ונוק' הם בת זוג לעו"נ וכן על דרך זה תקיש לכלם:

והנה שם בפ"ח דשער חו"פ כתב ולעולם אין בהם רק שני בחינות בלבד או החיצון והאמצעי או אמצעי ופנימי, ולקמן כתב כי בדעת דוקא הוא* שני כלים מפני שבעיבור לא יש להם

* "צו"א" – ספ"ר ימק.